

ligt, at Driften af denne Bane neppe vil kunne dække Driftsomkostningerne, endfige bidrage Noget til Forretningen af Anlægscapitalen, og det ærede Medlem udtalte tillige, at, naar man lod Fristen udløbe efter Loven af 26de Februar 1869, vilde vistnok det sjællandske Jernbaneselskab være beredvilligt til at bringe større Offre. Det ærede Medlem ventede, at det sjællandske Jernbaneselskab de senere ikke alene skulde være villigt til at overtage Bygningen af den nordvestjællandske Bane paa endnu billigere Vilkaar end dem, der nu bydes, men endogsaa være beredvilligt til at gjøre Indrømmelser med Hensyn til Kjøretarter, Fartplaner osv. Jeg veed ikke, hvorpaa det ærede Medlem bygger denne Forudsætning; jeg synes, at Alt taler lige derimod. Det kan ikke være det høitærede Thing ubekjendt, at det sjællandske Jernbaneselskabs Plenarbestyrelse har aflaaet en Dverenskønst, som var tilbuds Selvfabet af det lollandske Selskab, og hvorved dette Selskab skulde paatage sig Bygningen af den salteriske Bane, imod at det sjællandske Selskab overtog Bygningen af den nordvestjællandske Bane. Der var ikke nogen stærk Majoritet for denne Afgjørelse i det sjællandske Jernbaneselskabs Plenarbestyrelse — det skal jeg indrømme — Stemmerne stode 6 imod 6, og det var kun Formandens Stemme, der gjorde Udslaget; men der foreligger ikke det Mindste, som tyder paa, at Selskabet skulde være meget villigt til at overtage Bygningen af Nordvestbanen. Det er Indenrigsministeren, som, for at komme til en Ende med disse Forhandlinger og for at kunne optræde paa en bestemt og klar Maade ligeoverfor de Selskaber eller enkelte Mænd, som synes at have Lust til at fremkomme med Forslag om Bygning af en Bane til Kallundborg, nu har forlangt Spørgsmaalet forelagt for det sjællandske Jernbaneselskabs Generalforsamling til Afgjørelse. Men naar Indenrigsministeren har stillet denne Fordring til den nævnte Generalforsamling, kan det sjællandske Jernbaneselskab paa den anden Side ogsaa stille den Fordring til Indenrigsministeren, at han stiller Vilkaarene til Selskabet saaledes, at det er muligt for det sjællandske Jernbaneselskab at gaae ind paa dem; men

dette vil det ikke være, naar Fristen ikke bliver forlænget. Det sjællandske Jernbaneselskabs Generalforsamling er indvarlet til den 30te d. M. Det hænder meget ofte ved slige Generalforsamlinger, at der ved det først indvarslede Møde ikke er et tilstrækkeligt Antal Actionairer repræsenteret, og der maa da med et kortere Varjel indkaldes en ny Generalforsamling. Det er saaledes meget muligt, at det sjællandske Jernbaneselskabs Beslutning ikke kan foreligge før engang i Slutningen af næste Maaned. Naar denne Beslutning da er tagen og gaaer ud paa, at det sjællandske Jernbaneselskab vil overtage Bygningen af Nordvestbanen og gaae ind paa de Forlangender, som ere stillede af det lollands-salteriske Selskab, saa skal der derefter finde en endelig Afslutning af Contracten Sted mellem de to Selskaber — det vil ogsaa tage nogen Tid —, og forinden denne Afslutning har fundet Sted, kan Selskabet ikke begynde Undersøgelsen af Banelinierne mellem Roeskilde og Kallundborg. Nu er det jo de ærede Medlemmer bekjendt, at, er der noget Terrain i Sjælland, som er ugunstigt for Baneanlæg, eller som idetmindste vil udkræve store Capitaler til saadanne Anlæg, saa er det netop Egnen mellem Roeskilde og Kallundborg. Der vil altsaa være den største Dpfordring for det sjællandske Jernbaneselskab til paa det Næieste at undersøge, hvor det kan komme igjennem med den billigste Linie. Jeg veed, at der for et Mars Tid siden har været foretaget Recognosceringer i den Retning, men kun ganske lette Recognosceringer, som ikke have ført til noget Resultat. Disse Undersøgelser maae altsaa foretages, der maa gjøres Beregninger, og dermed gaaer Sommeren hen; Udskifning af Vinten og Expropriationer er det ikke muligt at foretage i Vinterens Løb, og saaledes vil Arbeidet ikke kunne paabegyndes før i næste Sommer. Forlangendet fra det sjællandske Jernbaneselskab om, at Tidsfristen maa blive forlænget, er saaledes, synes det mig, billigt og retfærdigt, og det forekommer mig, at der har paahvilet Indenrigsministeren en bestemt Forpligtelse til at fremkomme for Rigsdagen med et Lovforslag, hvorved han blev sat istand til at opfylde denne Fordring fra det sjællandske Jernbaneselskabs Side. Her